

A származási ország meghatározásának szabályai

1. Az egy országban előállított áruk

Az Uniós Vámkódex 60. cikkének 1. szakasza szerint a teljes egészében egyetlen országban vagy területen előállított vagy előállított áruk az adott országból vagy területről származónak minősülnek.

2. Több országban előállított és feldolgozott áruk

Ha az árukat egynél több vállalat állítja elő különböző országokban, az Uniós Vámkódex 60. cikkének 2. szakaszát kell főszabályként alkalmazni. Ez a következőket írja elő: „Ha egy termék előállításában két vagy több ország vesz részt, a termék abból az országból származik, ahol az utolsó jelentős, gazdaságilag indokolt, erre a célra felszerelt vállalkozásban végzett, új termék előállítását eredményező vagy a gyártás fontos szakaszát képviselő, lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson ment keresztül”.

Azt, hogy egy termék előállítása vagy feldolgozása jelentősnek és gazdaságilag indokoltnak tekinthető-e, általában az egyedi eset körülményei határozzák meg.

Vannak olyan műveletek vagy eljárások, amelyek önmagukban vagy együttesen csak kis mértékben vagy egyáltalán nem járulnak hozzá az áru tulajdonságaihoz („minimális műveletek”). Ezek a műveletek nem tekinthetők lényeges műveleteknek. Ilyen például az egyszerű csomagolás, átcsomagolás, válogatás, osztályozás, raktározás, mosás, címkézés, egy adott termék alkotóelemeinek összeszerelése stb.

Ha a fenti szabályok figyelembevételével nem lehet meghatározni a származást, akkor a legnagyobb értékarány elvét kell alkalmazni: az árunak abból az országból kell származnia, ahonnan az anyagok értékben meghatározott legnagyobb hányada származik.

3. Az áruk eredetének bizonyítása

A származási igazolás olyan nemzetközi kereskedelmi okmány, amely igazolja, hogy a szállítmányban lévő áruk egy adott országból vagy területről származnak. A származási igazolásokat a behozatali nyilatkozathoz (vagy egységes vámokmányhoz, SAD) kell csatolni, amikor azt az uniós vámhatóságok rendelkezésére bocsátják.

Az áruk származó helyzetét a következőkkel lehet igazolni:

a) Nem preferenciális származási bizonyítvány - igazolja, hogy az áru származási országa nem jogosult preferenciális elbánásra - ezeket a bizonyítványokat általában a kereskedelmi kamarák állítják ki;

b) Preferenciális származási bizonyítvány - lehetővé teszi, hogy az áruk csökkentett vagy nulla vámot élvezzenek, ha olyan nem uniós országból importálják őket, amellyel az EU preferenciális megállapodást kötött;

Ezeket a bizonyítványokat az exportáló ország vámhatóságainak kell kiállítaniuk, és a vámkezeléskor be kell mutatniuk.

c) Alternatív megoldásként a legfeljebb 6 000 EUR értékű szállítmányok esetében az exportőrök a kereskedelmi partnerországtól függetlenül számlanyilatkozatot állíthatnak ki. A 6 000 euró feletti szállítmányok esetében a számlanyilatkozatot csak akkor fogadják el, ha azt egy úgynevezett elfogadott exportőr állítja ki.

Ahhoz, hogy számlanyilatkozat kiállítására jogosultak legyenek, az exportőröknek szerepelniük kell a származási ország illetékes hatóságainak adatbázisában. A nyilvántartásba vételt követően az exportőr „bejegyzett exportőrre” válik.

A bejegyzett exportőrök adataira vonatkozó információk az EU REX oldalain találhatóak. Ezen az oldalon a vállalatok ellenőrizhetik a regisztrált exportőrök nyilvántartásba vételének érvényességét, akik számla alapú származási nyilatkozatot nyújtottak be.

Meg kell jegyezni, hogy a 6 000 eurónál kisebb értékű szállítmányok esetében a származási nyilatkozatot regisztráció nélkül is el lehet készíteni.

4. Kötelező származási információk

Az áruk származását meghatározó kötelező érvényű származási információ („BOI”) három évig kötelező érvényű az EU vámhatóságai számára azon áruk tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a vámalakiságokat a BOI kiadását követően teljesítették. A bejelentett áruknak minden tekintetben meg kell felelniük a BOI-ban leírtaknak, és a származás megszerzését meghatározó körülményeknek is minden tekintetben meg kell felelniük a határozatban leírtaknak (EU Vámkódex 20. cikk).